31996L0093

L 13/28 *ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV* 16.1.1997

SMERNICA RADY 96/93/ES
zo 17. decembra 1996
o osvedčovaní zvierat a živočíšnych výrobkov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

keďže podľa Smernice Rady 89/662/EHS z 11. decembra 1989 o veterinárnych kontrolách pri obchodovaní v rámci spoločenstva so zreteľom na spoločný vnútorný trh ([3]) a Smernice Rady 90/425/EHS z 26. júna 1990 o veterinárnych a zootechnických kontrolách pri obchodovaní v rámci spoločenstva s určitými živými zvieratami a živočíšnymi výrobkami so zreteľom na spoločný vnútorný trh ([4]) členský štát výroby alebo odoslania zodpovedá za vykonávanie veterinárnych kontrol a za prípadné osvedčenia vyhotovené primeraným spôsobom;

keďže na zabezpečenie bezproblémového fungovania vnútorného obchodovania so živými zvieratami a živočíšnymi výrobkami sa musia členské štáty v zásade spoliehať na úplnosť osvedčovania v miestach výroby a odoslania;

keďže tento cieľ nemôžu členské štáty dosiahnuť jednotlivo; keďže preto musia byť prijaté spoločné predpisy o povinnostiach príslušných úradov a úradníkov vydávajúcich osvedčenia, a so zreteľom na osvedčovanie zvierat a živočíšnych výrobkov v súlade s legislatívou spoločenstva;

keďže je vhodné zaručiť, že predpisy a zásady používané osvedčujúcimi úradníkmi tretej krajiny poskytujú záruky, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné zárukám stanoveným v tejto smernici;

keďže musia byť prijaté opatrenia na zabránenie klamlivého alebo podvodného osvedčovania,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica stanovuje zásady, ktoré je treba dodržovať pri vydávaní osvedčení požadovaných veterinárnou legislatívou.

Článok 2

1. Na účely tejto smernice:

„veterinárne predpisy“ sú predpisy uvedené v prílohe A ku smernici 89/662/EHS a v prílohách A a B ku smernici 90/425/EHS;

„osvedčujúci úradník“ je úradný zverolekár alebo – v prípadoch stanovených vo veterinárnych predpisoch – každá iná osoba oprávnená príslušným úradom podpisovať osvedčenia vyžadované veterinárnymi predpismi.

2. Navyše k definíciám v odseku 1 sa *mutatis mutandis* používajú definície obsiahnuté v článku 2 smerníc 89/662/EHS a 90/425/EHS.

Článok 3

1. Úrad musí zabezpečiť, aby osvedčujúci úradníci dostatočne poznali veterinárne predpisy týkajúce sa zvierat alebo výrobkov, ktoré majú byť osvedčované, a boli obecne informovaní o pravidlách, ktoré sa majú dodržovať pri vypracovaní a vydaní osvedčení a – pokiaľ je to súčasťou požiadaviek – o všetkých skúškach alebo vyšetreniach, ktoré je treba vykonať pred osvedčovaním.

2. Osvedčujúci úradníci nesmú osvedčovať údaje, o ktorých osobne nič nevedia alebo ktoré nemôžu sami potvrdiť.

3. Osvedčujúci úradníci nesmú podpísať nevyplnené alebo neúplné osvedčenia týkajúce sa zvierat alebo výrobkov, ktoré neprehliadli, alebo ktoré neprešli ich kontrolou. Keď je osvedčenie podpísané na základe iného osvedčenia alebo potvrdenia, osvedčujúci úradník musí mať v držbe tento doklad pred podpisovaním.

4. Nič v tomto článku nebráni úradnému zverolekárovi v osvedčovaní údajov, ktoré boli:

a) overené na základe odsekov 1 až 3 tohto článku inou osobou k tomu splnomocnenou príslušným úradom a konajúcou pod kontrolou úradného zverolekára s podmienkou, že tento alebo táto môžu overiť správnosť údajov, alebo

([1]) Ú. v. ES C 373, 29.12.1994, s. 16.
([2]) Ú. v. ES C 56, 6.3.1995, s. 165.
([3]) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13. Smernica, naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 92/118/EHS (Ú. v. ES L 62, 15.3.1993, s. 49).
([4]) Ú. v. ES L 224, 18.8.1990, s. 29. Smernica, naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 92/118/EHS.

b) získané v rámci programov monitorovania prostredníctvom úradne schválených kontrol zabezpečenia kvality alebo pomocou systému epidemiologického dozoru,

kde to povoľujú veterinárne predpisy.

5. Podrobné predpisy na uplatňovanie tohto článku môžu byť prijaté podľa postupu stanoveného v článku 7.

Článok 4

1. Príslušné úrady musia podniknúť všetky nutné kroky na zabezpečenie jednotnosti osvedčovania. Predovšetkým musia zaručiť, že osvedčujúci úradníci nimi ustanovení:

a) majú štatút, ktorý zaručuje ich nestrannosť a nemajú žiadny priamy komerčný záujem na zvieratách alebo výrobkoch nimi osvedčovaných alebo na hospodárstvách, alebo zariadeniach, z ktorých pochádzajú;

b) sú si plne vedomí významu obsahu každého osvedčenia, ktoré podpisujú.

2. Osvedčenie musí byť vypracované najmenej v jazyku zrozumiteľnom osvedčujúcemu úradníkovi a najmenej v jednom z úradných jazykov krajiny miesta určenia, ako stanovujú predpisy spoločenstva.

3. Každý príslušný úrad musí byť schopný zistiť, ktorý úradník vydal osvedčenie, a zabezpečiť, aby kópie všetkých vydaných osvedčení boli k dispozícii počas ním stanoveného obdobia.

Článok 5

1. Členské štáty musia zaviesť také kontroly a musia prijať také kontrolné opatrenia, ktoré sú nutné na zabránenie vydávania falošného alebo nepravdivého osvedčenia a na zabránenie podvodného vyhotovenia alebo podvodného použitia osvedčení určených k vydaniu na účely veterinárnej legislatívy.

2. Bez ujmy na právnych postupoch alebo postihoch musia príslušné úrady vykonávať vyšetrovanie alebo kontroly a prijímať primerané opatrenia na postih všetkých prípadov nepravdivého alebo klamného osvedčovania, ktoré sú predmetom ich pozornosti. Takéto opatrenia môžu zahŕňať dočasné pozastavenie činnosti overujúcich úradníkov až do skončenia vyšetrovania.

Predovšetkým, ak sa v priebehu kontrol zistí, že:

a) osvedčujúci úradník vedome vydal falošné osvedčenie, príslušný úrad podnikne všetky nevyhnutné kroky, aby čo možno najviac zabezpečil, že príslušná osoba nemôže priestupok zopakovať;

b) jednotlivec alebo podnik klamlivo použil alebo zmenil úradné osvedčenie, príslušný úrad prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby čo možno najviac zabezpečil, že jednotlivec alebo podnik nemôže priestupok zopakovať. Takéto opatrenia môžu zahŕňať následné odmietnutie vydať úradné osvedčenie príslušnej osobe alebo príslušnému podniku.

Článok 6

V súvislosti s inšpekciami stanovenými veterinárnymi predpismi spoločenstva a auditmi, ktoré sa majú vykonať podľa rovnocenných dohôd medzi spoločenstvom a tretími krajinami, Komisia zabezpečí, že predpisy a zásady používané osvedčujúcimi úradníkmi tretej krajiny poskytujú záruky prinajmenšom rovnocenné s tými, ktoré stanovuje táto smernica.

Ak sa zistí v rámci týchto inšpekcií a/alebo auditov, alebo z kontrol stanovených v smerniciach 90/675/EHS a 91/496/EHS, že osvedčujúci úradníci tretej krajiny nepracovali v súlade s týmito zásadami, môže byť rozhodnuté o dodatočných zárukách alebo osobitných požiadavkách v súlade s postupom stanoveným v článku 7 tejto smernice.

Článok 7

V prípade odkazu na postup stanovený v tomto článku koná Stály veterinárny výbor ustanovený rozhodnutím Rady 68/361/EHS ([1]) podľa zásad uvedených v článku 18 smernice 89/662/EHS.

Článok 8

Pred 31. decembrom 1998 Komisia predloží Rade správu, ku ktorej pripojí návrhy o možnom použití bezpečných metód elektronického prenosu a osvedčovania.

Tieto návrhy Rada prerokuje kvalifikovanou väčšinou.

Článok 9

1. Členské štáty prijmú s účinnosťou do 1. januára 1998 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Budú o tom bezodkladne informovať Komisiu.

([1]) Ú. v. ES L 255, 18.10.1968, s. 23.

Keď členské štáty prijmú tieto opatrenia, uvedú v nich odkaz na túto smernicu alebo ich takýto odkaz bude sprevádzať pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Členské štáty stanovia spôsob vykonania tohto odkazu.

2. Členské štáty oznámia Komisii text hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.

Článok 10

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 17. decembra 1996

Za Radu

predseda

I. YATES